

която нарекъл „легия“. Тази легия щяла да мине границата и да състави първата освободителна армия. В легията се записал и постъпил Васил Иванов. Нему всичко правило силно впечатление и тук той видел, как хората работят за народното добро. Сръбския народ и българските доброволци от легията на Раковски очаквали с нетърпение часа да започнат борбата. При такова настроение една малка случка предизвикала сблъскването. През юни месец в турския квартал в Бялград на една чешма станало спречкване между един млад сърбин и едно заптие (турски стражар). Заптията бил убит. Турците скочили. Настръхналите българи и сърби се намесили. Започват се улични боеве, в които падат жертви и ранени от двете страни. Стефан Караджа и Христо Македонски със своите момчета превземат няколко важни места и убиват турския дружинен командир. Сръбската милиция се вжоржава и се втурва към турския участък. Турците избягват в крепостта, от която турските топове почнали да гърмят и бомбардират сръбските квартали. Българските доброволци, на чело с Раковски се окопават и заемат позиция около крепостта. В това време се намесват великите сили и съставят конференция в Цариград, която да разреши исканията на сърбите. Ала тая конференция забавила своето решение три месеца. През това време българската легия под командата на Раковски здраво държала своята позиция. Илю войвода с решителни момчета извършил ред подвизи, а